

Dimecres 28 de setembre els empleats de TVC varen tallar els cables de la càmera del que emetia la imatge del Castellet a l'hora d'anunciar el temps. La imatge del Castellet és un dels pocs símbols de Catalunya Nord que quedava encara a la televisió catalana.

Ara per ara la càmera és encara fixada al seu lloc i se podria tornar a connectar però se farà? I per quina raó s'hauria de fer? I quin en seria el cost?

Tornem enrere.

Fa més de 25 anys un jove nord-català feia un reportatge amb una càmera casolana i s'atrevia a portar-lo a TV3 Girona. Ràpidament el jove multiplicà els reportatges, uns reportatges que la televisió catalana li va llavors comprar. Ell se va comprar material professional, se va associar amb el Pere Codonyan -*que ha estat tot un símbol, ell també avui esborrat, oblidat*- i tots dos se varen posar al servei de TV3: varen perfeccionar el seu català, se varen professionalitzar com a periodistes. En Thierry va muntar la seua empresa, va comprar el material per a ser independent.

Els anys 2000 va trobar el terrat i un local al mateix immoble per a rebre la delegació de TV3. Un contracte lligava els nord-catalans i la televisió de Catalunya. Fa 3 anys, sense cap embut, els responsables de TVC va decidir trencar el contracte.

En Thierry ha mantingut 3 anys la delegació pagant bona part del lloguer del pis, mantenint l'eina per mor que fos fàcilment recuperable. Fa 3 anys un grupet de nord-catalans nos vàrem mobilitzar i vàrem impedir que l'equip de TVC buidés del tot la delegació. El lloc s'ha mantingut fins avui, però TVC s'ha empobrit:

- s'ha perdut la visió nord-catalana del tractament de la informació
- s'ha perdut la variant dialectal de Catalunya Nord.

Se podran recuperar?

En dubti, la voluntat de la televisió catalana no és aquesta, en Thierry Masdéu és avui sol i esgotat. Avui té ganes d'iniciar una nova vida. TV3 podria conservar la càmera del castellet, però a partir d'avui li costaria més car que ahir perquè ja se l'hauria de pagar sola. De totes formes, TV3 va buidar la delegació, va recuperar el material i va destruir tot el decorat.

Hem fet un pas enrere, hem perdut l'eina, és que segurament no la mereixíem pas.

No l'hem pas sabut defensar com s'havia de defensar. La delegació havia estat prevista per a ser eixamplada, per a com totes les altres. Des de bon principi no era la voluntat de la televisió catalana, i nosaltres nord-catalans no hem copsat la necessitat de fer pinya, de manifestar-nos per fer-la important i perenne. Avui, no hem de plorar, hem d'analitzar i entendre les raons d'aquest pas enrere. Serà complicat, avui tothom pensa a l'etiqueta, poca gent defensa el contingut.